

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 24. april 2012. god.
Br. ref.: RK223/12

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI 08/11

Podnosioci

**Malush Sopa, Sedat Kuqi, Fazli Morina, Rrahman Kabashi i
Liman Gashi**

protiv

Nepoznatog javnog organa

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija, i
Iliriana Islami, sudija.

Podnosioci zahteva

1. Podnosioci zahteva su: Malush Sopa, u svojstvu predsednika Nezavisnog sindikata NBI „Suhareka“ u Suvoj Reci, Sedat Kuqi, bivši direktor NBI „Suhareka“ u Suvoj Reci, Fazli Morina, direktor Vinogradarstva, Rrahman Kabashi, direktor vinarije iz sela Mohlan i Liman Gashi, komercijalni direktor iz Suve Reke.
2. Podnosioci zahteva su podneli Ustavnom sudu set dokumenta koje su oni nazvali „Opomena pred utuženje“. Oni su podneli ovlašćenje kojim zastupaju osamdeset (80) bivših radnika preduzeća „Suhareka“.

3. „Ustavni sud Kosova – predsednik“ je među 12 (dvanaest) adresa javnih organa kojima su oni poslali takvu „opomenu pred utuženje“.

Osporene odluke

4. Predmet onog memoranduma je: „Opomena pred utuženje zbog odugovlačenja predmeta SCC-09-0213 od 31/01/2011 u skladu sa tužbom od 16. novembra 2009. god. i žalbom br. 474 od 15/02/2011“ i odnosi se na kupovinu NBI „Suhareka“ D. O. O., u Suvoj Reci.
5. Podnosioci zahteva tvrde da *“je 19. novembra 2009. god., Nezavisni sindikat PIP “Suhareka” u Suvoj Reci preko zastupnika koji su ovlašćeni ovlašćenjem od 23. oktobra 2009. god. tužio: 1) Kosovsku agenciju za privatizaciju u Prištini; 2) QMI – Italijanski centar za nameštaj d.o.o. sa sedištem u Suvom Dolu, Opština Lipljan; 3) Gruppo Vinicolo Fantinel Spa iz Italije, tužba koja se može naći u predmetu SCC-09-0213”*.
6. Podnosioci zahteva dalje naglašavaju da *„je 31. januara 2011. god. Posebna komora Vrhovnog suda (...) donela (...) odluku kojom se odbacuje naša tužba kao neprihvatljiva i bez ikakvog pravnog osnova, iako su u pravnom predmetu SCC-09-0213 sve činjenice i dokazi priloženi zajedno sa tajnim dokumentima koji su potpisani dana 28. novembra 2006. god. u Trevizu u Italiji za falsifikovanje i konspiraciju protiv našeg kolektiva“*.
7. Na kraju, podnosioci zahteva navode da *“Nezavisni sindikat PIP “Suhareka” u Suvoj Reci je 15. februara 2011. god. u zakonom predviđenom roku podneo žalbu br. 474 pred Žalbenim većem Posebne komore Vrhovnog suda u Prištini i obavestio sve lokalne i međunarodne misije na Kosovu o (...) Odluci SCC-019-0213 od 31. januara 2011. god. protiv našeg kolektiva u suprotnosti sa članom 346. KZK i članom 102. stavom 2, 3. i 4. Ustava Republike Kosovo (...)”*.

Predmetna stvar

8. Podnosioci zahteva su podneli tu „opomena pred utuženje“ Ustavnom sudu, između mnogobrojnih pravnih odredbi, „na osnovu članova 23 [Ljudsko dostojanstvo], 24 [Jednakost pred zakonom], 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 32 [Pravo na pravno sredstvo], 44 [Sloboda udruživanja], 53 [Tumačenje odredbi ljudskih prava], 54 [Sudska zaštita prava], 84.6 [Nadležnosti predsednika], 102 [Opšta načela sudskog sistema], 103 [Organizacija i jurisdikcija sudova], 104 [Imenovanje i razrešenje sudija] 119 [Osnovna načela] Ustava Republika Kosovo”.

Pravni osnov

9. Članovi 113.7 i 21. 4 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: „Ustav“), članovi 20, 22. 7 i 22.8 Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo od 15. januara 2009. god. (br. 03/L-121) (u daljem tekstu: „Zakon“) i pravilo 56 (2) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: „Poslovnik o radu“).

Postupak pred Sudom

10. Dana 26. januara 2011. god., podnosioci zahteva su podneli gorenavedenu „opomenu pred utuženje“.

11. Predsednik je 14. februara 2011. god. imenovao sudiju Almira Rodriguesa za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Kadri Kryeziu i Enver Hasani.
12. Dana 16. februara 2011. god. podnosioci zahteva podneli su dodatne dokumente Sudu i takođe su poslali te dodatne dokumente u 12 različitih institucija u Republici Kosovo.
13. Podnosioci zahteva su 1. juna 2011. god. podneli Sudu dodatne dokumente i opet su uputili te dokumente u 12 različitih institucija u Republici Kosovo.
14. Dana 26. jula 2011. god., Preduzeće za usluge "Ekspertimi" podnelo je Sudu dokument pod nazivom "Finansijsko mišljenje" u vezi sa zahtevom podnosioca. Istog dana, gore pomenuto preduzeće je uputilo pomenuti dokument u 11 različitih institucija u Republici Kosovo.
15. Dana 28. jula 2011. god. Preduzeće za usluge "Ekspertimi" podnelo je Sudu dopis kojim objašnjava neke tehničke greške u dokumentu pod nazivom "Finansijsko mišljenje" koji su oni podneli Sudu 26. jula 2011. god.
16. Podnosioci zahteva su 2. avgusta 2011. god. podneli Sudu dodatne dokumente i uputili spomenute dokumente u 14 različitih institucija u Republici Kosovo.
17. Dana 2. avgusta 2011. god. Preduzeće za usluge "Ekspertimi" odgovorilo je na pitanja Suda od 26. jula 2011. god. u vezi sa svojstvom u kome ono podnosi Sudu „Finansijsko mišljenje“ koje se odnosi na zahtev podnosioca.
18. Podnosioci zahteva su 12. avgusta 2011. god. obavešteni o registraciji „opomene pred utuženje“ (zahteva). Istog dana, zahtev je saopšten i kopija istog je dostavljena Kosovskoj agenciji za privatizaciju, Posebnoj komori Vrhovnog suda Kosova, QMI-Italijanskom centru za nameštaj i Gruppo Vinicolo Fantinel Spa, koji do danas nisu odgovorili.
19. Dana 17. avgusta 2011. god., podnosioci zahteva su podneli Sudu dodatne dokumente. Spomenuti dokumenti su upućeni u 16 različitih institucija u Republici Kosovo.
20. Podnosioci zahteva su 5. septembra 2011. god. podneli dodatne dokumente Sudu i opet isti dokumenti su upućeni u 18 različitih institucija u Republici Kosovo.
21. Dana 14. septembra 2011. god. od podnosilaca zahteva je zatraženo da razjasne i kompletiraju neke aspekte zahteva, naime u vezi sa: podacima o ličnom zastupniku; činjeničnim podacima o aktu (aktima) javnog organa na koji se oni žale; konkretni sud ili javni organ za koje podnosioci zahteva tvrde da su svojim radnjama ili propustima povredili njihova prava i slobode zagarantovane Ustavom; Ustavom zagarantovana prava i slobode za koje tvrde da su povredene; žalba po Ustavu, ukazujući koji član(ovi) Ustava su navodno prekršeni od strane javnih organa i da objasne zašto akt(i) ovog/ovih organa predstavljaju povredu po Ustavu; poslednja odluka suda ili javnog organa, ako postoji ista; i šta žele da postignu zahtevom pred ovim sudom.
22. Podnosioci zahteva su 20. septembra 2011. god. podneli manje više iste dokumente, koji su poslani u 19 različitih institucija u Republici Kosovo.
23. Dana 4. oktobra 2011. god. podnosioci zahteva su odgovorili na pitanja Suda time što su podneli isti set dokumenata, ali ovaj put su dodali i dogovor od 27. avgusta 2007.

god. postignut između, s jedne strane, Kosovske poverilačke agencije (KPA), i, s druge strane, QMI – Italijanskog centra za nameštaj i Gruppo Vinicolo Fantinel Spa.

24. Dana 23. novembra 2011. god., Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo Sudu preporuku o neprihvatljivosti zahteva.

Kratak opis činjenica

25. Dana 19. juna 2006. god., Opštinski sud u Suvoj Reci doneo je presudu na osnovu priznanja C. br. 217/05 po tužbi podnosioca zahteva protiv tuženika PIP – DP “Suhareka” u Suvoj Reci, propisno zastupljenom punomoćjem od strane Nazima Elshanija, advokata, u vezi sa kompenzacijom ličnih dohodaka radnika za period 1991– 1998, u kojoj je odlučeno kao u nastavku:

“USVAJA se tužba i tužbeni zahtev radnika PIP “SUHAREKA” u Suvoj Reci prema registru 11. 11. 2003, koje se može naći u dokumentima postupka počevši od broja 1, radnik Sadik Ahmeti do broja 186 radnik Muhamet Elshani protiv tuženih PIP “Suhareka” u Suvoj Reci.

Tuženik PIP “Suhareka” u Suvoj Reci je DUŽAN da svim radnicima prema registru od 11. 11. 2003, koji se može naći u dokumentima ovog predmeta počevši od broja 1. radnik Sadik Ahmeti do rednog broja 186, radnik Muhamet Elshani, da isplati plate na osnovu evidencije radnika i posebnih odluka Radničkog saveta, svakom radniku pojedinačno, kao što se predviđa u evidenciji, i da ukupna suma za sve radnike prema registru od 11. 11.2003, potpisanom od strane komisije, iznosi 750.087,00 evra, u ukupnom iznosu bez kamate.”

Ova presuda može da se sprovede u trenutku privatizacije PIP “Suhareka” u Suvoj Reci da bi se ostvarilo ovo zakonsko pravo”.

26. U obrazloženju iste presude na osnovu priznanja, Opštinski sud u Suvoj Reci naveo je sledeće:

“Sud na osnovu priznanja zastupnika radnika i zastupnika PIP “Suhareka” u Suvoj Reci, i da je o ovom slučaju obavestena i Kosovska poverilačka agencija odlučio je da u potpunosti usvoji tužbu i da donese presudu na osnovu priznanja 331. LPC”.

27. Kosovska poverilačka agencija (u daljem tekstu: KPA) u godinama 2006 – 2007. tokom 19. talasa privatizacije putem specijalnog spin-offa proglasila je QMI-Italijanski centar za nameštaj sa sedištem u Lipljanu i Gruppo Vinicolo Fantinel Spa sa sedištem u Spilimbergu (Pordenone), u Italiji, privremenim pobednicima tendera za privatizaciju.

28. Dana 16. novembra 2009. god., podnosilac zahteva je podneo zahtev Posebnoj komori Vrhovnog suda Kosova o pitanjima koja se odnose na Kosovsku poverilačku agenciju (u daljem tekstu: PKVS) protiv tuženih Kosovske poverilačke agencije, QMI-Italijanskog centra za nameštaj sa sedištem u Lipljanu i Gruppo Vinicolo Fantinel Spa sa sedištem u Spilimbergu (Pordenone) u Italiji, u kome traži poništenje privatizacije DP “Suhareka” tvrdeći da je privremeni pobednik konspirisao sa Kosovskom poverilačkom agencijom (u daljem tekstu: KPA) kao prodavcem.

29. Dana 21. januar 2010. god. i 23. februara 2010. god., PKVS je izdala nalog kojim naređuje podnosiocu zahteva da je neophodno da se prevedu dokumenti i takođe da Nezavisni sindikat mora da bude zastupljen pred PKVS od strane advokata.

30. Dana 19. marta 2010. god. podnosilac zahteva je dostavio prevod zahteva PKVS-u. Podnosilac zahteva je tražio da se poništi privatizacija DP "Suhareka", tvrdeći da je privremeni pobednik konspirisao sa Kosovskom poverilačkom agencijom kao prodavcem. Dana 30. jula 2010. god. podnosilac zahteva je podneo ostale dokumente PKVS-u naglasivši mogućnost krivične relevantnosti slučaja.
31. PKVS je 4. avgusta 2010. god. još jednom izdala nalog kojim se nalaže podnosiocu zahteva da dostavi punomoćje i instrument ili instrumente koji čine pravno lice (nezavisni sindikat) u skladu sa članovima 24.1 i 25.4 AN UNMIK-a 2008/6. Istog dana, PKVS se obratila kancelariji Specijalnog tužilaštva Republike Kosovo raspitujući se da li postoji krivična istraga u vezi sa navodima podnosioca zahteva. PKVS se takođe obratila Opštinskom sudu u Suvoj Reci kako bi obezbedila kopiju spisa predmeta C. br. 233/2009 koji se pominje u zahtevu.
32. Dana 12. avgusta 2010. god., Opštinski sud u Suvoj Reci je dostavio traženi dosije predmeta, u kome se spomenuti Opštinski sud proglasio nenadležnim i uputio podnosioca zahteva u to da PKVS ima nadležnost nad slučajem.
33. Podnosilac zahteva je 25. avgusta 2010. god. dostavio dodatne dokumente PKVS-u dopunjujući svoj zahtev. Dana 23. septembra 2010. god., podnosilac zahteva je podneo dodatne dokumente PKVS-u. Ni u jednom od ovih podnesaka podnosilac zahteva nije priložio dokumente koje je tražila PKVS.
34. Takođe 25. avgusta 2010, kancelarija Specijalnog tužilaštva je potvrdila PKVS-u da su ispitivali podnosioca zahteva, ali nisu mogli da potvrde da se vodi istraga.
35. Dana 24. septembra 2010. god., PKVS je opet naložila podnosiocu zahteva da dostavi punomoćje i instrument ili instrumente koji čine pravno lice (nezavisni sindikat) kao što se propisuje članom 25. stavom 4. AN UNMIK-a 2008/6. PKVS je dala detaljno objašnjenje u nalogu kojim se takođe upozorava podnosilac zahteva da, ako se ne pridržava naloga, zahtev će biti odbačen na osnovu neprihvatljivosti.
36. U svojoj žalbi od 11. oktobra 2010. god. na spomenuti nalog, koju je dopunio 23. novembra 2010. god., podnosilac zahteva je zahtevao „*izuzeće sudije EULEX-a Esme Erterzi iz odlučivanja u ovom predmetu zbog njenog pristrasnog ponašanja kada je donela nezakonitu, protivustavnu i diskriminišuću odluku i zbog prevare našeg kolektiva od 237 radnika prema zakonskim odredbama*“, pri čemu se poziva na svoje argumente u žalbi da treba da mu se dozvoli da zastupa sebe, i da neće „*da prihvati ni jednog advokata ni od koga*“.
37. Dana 23. novembra 2010. god. "zahtev za izuzeće" podnet od strane podnosioca zahteva bio je odbačen kao neosnovan odlukom predsednika PKVS-a, sa brojem AGJ-2010-132. Međutim, žalbeni postupak protiv naloga sudije izvestioca PKVS-a od 24. septembra 2010. god. još nije završen. Ipak, Sudsko veće smatra da žalba protiv naloga sudije ne sprečava Sudsko veće da donese odluku o prihvatljivosti zahteva.
38. Dana 31. januara 2011. god. PKVS (odluka SCC-09-0213) je odbacila kao neprihvatljiv zahtev podnosioca za poništenje privatizacije DP "Suhareka". U spomenutoj odluci PKVS je pružila sledeću pravnu pouku podnosiocu zahteva:

"Pošto Posebna komora nije donela odluku po meritumu zahteva, podnosilac može da podnese kompletiran ili ispravljen zahtev u skladu sa Uredbama UNMIK-a i Administrativnim naređenjem UNMIK-a 2008/6."

„Na osnovu člana 9. stava 5. Uredbe UNMIK-a 2008/4 protiv ove odluke može da se podnese pismena žalba Žalbenom veću Posebne komore Vrhovnog suda Kosova o pitanjima koja se odnose na Kosovsku poverilačku agenciju u roku od 30 (trideset) dana od dana prijema ove odluke“.

Ocena prihvatljivosti

39. Ono takozvano „opomena pred utuženje“ koje sadrži, manje više, iste dokumente koji su podneti pod različitim datumima i koji su poslani različitim organima, ne izgleda kao pravni format zahteva koji je izrađen za žalbe protiv povreda ustavnih prava od strane javnih organa, koje je glavni predmet rada Ustavnog suda.
40. Naprotiv, podnosioci zahteva su istovremeno i paralelno dali „opomenu pred utuženja“, šaljući istu informaciju u dvanaest/devetnaest različitih institucija i organa.
41. Stoga, imajući na umu pravnu prirodu i delokrug Ustavnog suda, „opomena pred utuženje“ ne bi potpadala u preliminarno razmatranje od strane Suda i ne bi trebalo uopšte da se registruje; međutim, Sud će to uzeti u pedagoške svrhe.
42. Član 113. (1. i 7.) Ustava uspostavlja opšti okvir pravnih kriterijuma za prihvatljivost. Ovaj član predviđa:
- “1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.*
- (...)
- 7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”*
43. Ovi uslovi prihvatljivosti su dalje obrađeni u Zakonu i Poslovniku o radu, koji dodatno preciziraju, između ostalog: poštovanje propisanog roka; proceduralno i suštinsko obrazloženje zahteva sa jezgrovitim iskazom činjenica i precizno razjašnjenjem prava koja su povređena; ukazujući na konkretan akt javnog organa koji se osporava i pomoć koju traži; i da priloži neophodne informacije i dokumente koje podupiru zahtev.
44. Podnosioci zahteva postupaju ne kao pojedinci nego kao zastupnici pravnih lica. Član 21. stav 4. Ustav predviđa „*Ustavom utvrđena prava i osnovne slobode važe i za pravna lica, onoliko koliko su izvodljiva*“. Stoga, podnosioci zahteva imaju pravo da podnesu ustavnu žalbu. (vidi, Rešenje po predmetu KI 41/09 Univerzitet AAB-RIINVEST D.O.O., Priština protiv Vlade Republike Kosovo, stav 14.).
45. Međutim, ovo znači da su podnosioci zahteva takođe dužni da iscrpe sva Zakonom predviđena pravna sredstva, kao što se određuje članom 113. 7. za pojedince.
46. Svrha pravila iscrpljenosti je da se pruži mogućnost javnim organima, uključujući redovne sudove, da spreče ili isprave navodno kršenje Ustava. Pravilo iscrpljenosti efikasno se kombinuje sa supsidijarnim karakterom proceduralnog okvira ustavnog sudstva. (Vidi *Selmouni protiv Francuske* [GC], § 74; *Kudla protiv Poljske* [GC], § 152; *Andrášik i drugi protiv Slovačke* (dec.).

47. Načelo supsidijarnosti zahteva da podnosilac zahteva iscrpi sve proceduralne mogućnosti u redovnim postupcima, bilo upravnim bilo sudskim, da bi sprečio kršenje Ustava ili, ako je već došlo do kršenja, da ispravi tu povredu osnovnih prava. Stoga, slučaj podnosioca zahteva treba da se proglašuje od strane Ustavnog suda neprihvatljivim pošto nisu iskoristili redovne postupke ili nisu prijavili kršenje Ustava u redovnim postupcima. Takav propust treba da se razume kao odricanje prava da se usprotive povredi i da se žale na istu. Vidi rešenje u slučaju br. KI. 07/09, Demë KURBOGAJ i Besnik KURBOGAJ, ocena presude Vrhovnog suda Pkl. br. 61/07 od 24. novembra 2008. god. stav 18.
48. Podnosioci zahteva su, u konkretnom slučaju, delovali istovremeno i paralelno, što je u potpunosti suprotno sukcesivnoj i postepenoj prirodi pravila iscrpljenosti. Stoga, oni su dokazali da nisu iscrpili sva sredstva predviđena redovnim pravnim sistemom.
49. Sledstveno, Sud, uzimajući u obzir sve gorenavedeno, treba da zaključi da takozvani zahtev očigledno treba da se odbaci kao neprihvatljiv.
50. S druge strane, član 48. Zakona o Ustavnom sudu ustanovljava:
„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.“
51. Podnosioci zahteva su takođe propustili da konkretno navedu koja prava i slobode su im povređene i koji akt javnog organa osporavaju. Oni nisu otkrili pojavu bilo kakve povrede Ustavom zagwarantovanih prava.
52. Pored toga, podnosioci zahteva nisu ni potkrepili slučaj, u kome oni smatraju sebe žrtvama povrede Ustava (vidi *Scordino protiv Italije (br. 1)* [GC], § 179) niti su priložili neophodne informacije i dokumenta koje podržavaju njihov zahtev, a nisu ni ukazali na pomoć koju traže.
53. Zapravo, postupak pred Ustavnim sudom je po prirodi adversarni. Stoga na stranama je da potkrepe svoje činjenične argumente (time što bi Sudu pribavili neophodne činjenične dokaze) i takođe svoje pravne argumente (objašnjavajući zašto i kako su, prema njima, odredbe Ustava na koje se pozivaju bile prekršene). Sud je dužan da utvrdi činjenice; na strankama je da pruže aktivnu asistenciju dostavljajući istom neophodne informacije i relevantne dokumente. koje podržavaju zahtev.
54. Uzimajući u obzir sve gorenavedeno, nije na Sudu da nagađa šta podnosilac zahteva namerava ili da gradi slučaj u ime podnosioca zahteva. Naprotiv, po članu 113. 1 Ustava na podnosiocima zahteva je da pokrenu stvar pred sudom „na zakoniti način“ i da ispune sve uslove prihvatljivosti zahteva.
55. Sve u svemu, Sud smatra da gorenavedena „opomena pred utuženje“ ne prolazi minimalni prag da bi se smatrala „zakonitim načinom“ pokretanja stvari pred ovim sudom.
56. Način na koji se podnela „opomena pred utuženje“ može se smatrati, striktno gledano, zloupotrebom prava na žalbu. Evropski sud za ljudska prava je utvrdio da „bilo koje ponašanje podnosioca zahteva koje je očigledno suprotno sursi prava pojedinca na podnošenje kao što se predviđa u Konvenciji i koje smeta pravilnom funkcionisanju Suda ili pravilnom obavljanju postupaka pred njim predstavlja zloupotrebu prava na podnošenje“ (Vidi *Mirolubovs i drugi protiv Latvije**, §§ 62. i 65).

57. Ustavni sud je obavezan članom 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava koji određuje da: „Osnovna prava i slobode zagarantovana ovim Ustavom se tumače u saglasnosti sa sudskom odlukom Evropskog suda za ljudska prava”.
58. Međutim, Sud smatra da u ovoj fazi razvitka ustavne sudske prakse na Kosovu, ne preporučuje se da se usvoji takav strogi pristup; ipak važno je da podnosioci zahteva budu svesni toga, pošto izgleda da su podnosioci zahteva pogrešno razumeli ulogu Ustavnog suda i prirodu pravnog okvira za rad ustavnog sudstva kao što je utvrđeno Ustavom, Zakonom i Poslovnikom o radu.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud je, u skladu sa članom 113. stavom 7. Ustava i pravilom 36. Poslovnika o radu, dana 23. novembra 2011. god., VEĆINOM GLASOVA

ODLUČIO

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena strankama i biće objavljena u Službenom listu u skladu sa članom 20. stavom 4. Zakona; i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Almiro Rodrigues

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani